

The Holy See

HOMILIJA PAPE FRANJE NA MISI POVODOM POČETKA PAPINSKE SLUŽBE

19. ožujka 2013.

Galleria fotografica
Galleria fotografica 2

[Video]

Čuvajmo s ljubavlju sve što nam je Bog darovao!

Draga braćo i sestre!

Zahvaljujem Gospodinu što mogu slaviti ovu misu uz početak petrovske službe na svetkovinu svetog Josipa, zaručnika Djevice Marije i zaštitnika opće Crkve: to je podudarnost vrlo bremenita značenjem, a i imendan je moga časnog predšasnika: blizu smo mu u molitvi, ispunjenoj ljubavi i zahvalnošću Srdačno pozdravljam kardinale i biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice i sve vjernike laike. Zahvaljujem na prisutnosti predstavnicima ostalih Crkava i crkvenih zajednica, kao i predstavnicima židovske zajednice i ostalih vjerskih zajednica. Upućujem svoj pozdrav i vođama država i vlada, službenim izaslanstvima iz brojnih zemalja svijeta i Diplomatskom zboru. U Evanđelju smo čuli da "Josip... učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu" (Mt 1, 24). U tim je riječima već sadržano poslanje koje Bog povjerava Josipu: on je custos, čuvar. Čiji čuvar? Marije i Isusa. No, to se čuvanje proteže zatim na Crkvu, kao što je istaknuo blaženi Ivan Pavao II.: "Kao što je brižno i s ljubavlju skrbio za Mariju i posvećivao se s radosnom zauzetošću odgajanju Isusa Krista, tako sveti Josip čuva i štiti svoje mistično tijelo – Crkvu, čija je Presveta Djevica slika i uzor" (Apost. pobud. *Redemptoris Custos*, 1).

Kako Josip vrši to čuvanje? Diskretno, ponizno, u tišini, ali s jednom stalnom prisutnošću i punom vjernošću, i onda kada ne razumije. Od trenutka kada je Mariju uzeo sebi za ženu pa do događaja s dvanaestogodišnjim Isusom u jeruzalemskom hramu, prati brižno i silnom ljubavlju svaki događaj. On je uz Mariju svoju zaručnicu i u radosnim i u teškim životnim trenucima, na putovanju

u Betlehem radi popisa stanovništva i u tjeskobnim i u isti mah radosnim trenucima poroda; u dramatičnom događaju bijega u Egipat i u tjeskobnom traženju sina u hramu; a zatim u svakodnevicu nazaretskog doma, u zanatskoj radionici gdje je Isusa učio zanatu.

Kako Josip živi svoj poziv čuvara Marije, Isusa, Crkve? U stalnoj pozornosti prema Bogu, otvoren njegovim znakovima, raspoloživ ne toliko za vlastite planove koliko za njegov naum; a to je ono što Bog traži od Davida, kao što smo čuli u prvom čitanju: Bog ne želi neku kuću koju je sagradio čovjek, već želi vjernost svojoj riječi, svome naumu; sam Bog je taj koji gradi kuću, ali od živog kamena označenog njegovim Duhom. A Josip je "čuvar", jer zna slušati Boga, pušta da ga on vodi po svojoj volji i upravo je zato osjetljiviji za osobe koje su mu povjerene, zna tumačiti s realizmom događaje, pažljiv je prema bližnjima i zna donositi najmudrije odluke. U njemu, dragi prijatelji, vidimo kako se odgovara na Božji poziv, s raspoloživošću, spremnošću, ali vidimo također što je središte kršćanskog poziva: Krist! Čuvajmo Krista u svome životu, da bismo čuvali druge, da bismo čuvali stvoreni svijet!

Poziv na čuvanje, međutim, ne tiče se samo nas kršćana, već ima jednu prioritetnu dimenziju koja je jednostavno općeljudska, tiče se sviju. To je čuvanje čitavoga stvorenog svijeta, ljepote stvorenja, kao što nam se poručuje u Knjizi Postanka i kao što nam je pokazao sveti Franjo Asiški: čuvati znači gajiti poštovanje prema svakom Božjem stvorenju i svijetu u kojem živimo. To znači čuvati ljude, brinuti se za sve, za svaku osobu, s ljubavlju, osobito za djecu, starije, one koji su najslabiji, koji su često posljednji na koje mislimo. To znači brinuti jedni za druge u obitelji: bračni drugovi čuvaju jedan drugoga, zatim kao roditelji brinu se za djecu, a vremenom i djeca postaju čuvari roditelja. To znači gajiti iskrena prijateljstva, koja su uzajamno čuvanje u povjerenju, poštovanju i dobru. U konačnici, sve je povjereno čovjeku na čuvanje, i to je odgovornost koja se tiče svih nas. Budite čuvari Božjih darova!

A kada čovjek ne vrši tu zadaću, kada se ne brinemo za stvoreni svijet i braću, tada se stvara prostor za uništenje i ljudsko srce otvrdne. U svakom povijesnom razdoblju, nažalost, bilo je "Heroda" koji kuju smrtonosne planove, uništavaju i nagrđuju lice muškarca i žene.

Ljubazno molim sve one koji su na odgovornim položajima u ekonomiji, politici i društvu, sve muškarce i žene dobre volje: budimo "čuvari" stvorenog svijeta, Božjeg nauma upisanog u svijet, čuvari drugoga, okoliša; ne dopustimo da znakovi uništenja i smrti prate naš svijet na putu njegova napretka! Ali, da bismo "čuvali" moramo se brinuti također za sebe same! Sjetimo se da mržnja, zavist, oholost kaljaju život! Čuvati život znači dakle bdjeti nad našim osjećajima, nad našim srcem, jer upravo odatle izlaze dobre i zle namjere: one koje grade i one koje uništavaju! Ne smijemo se bojati dobrote pa ni same nježnosti! Želim ovdje još nešto nadodati: skrb, čuvanje traže dobrotu, zahtijevaju stanovitu nježnost. U Evanđeljima se sveti Josip pojavljuje kao snažni, hrabri čovjek, radnik, ali u njegovoj duši ima velike nježnosti, koja nije krepost slabih, naprotiv, ona je štoviše odlika snažnog duha i pokazatelj čovjekove sposobnosti da bude pažljiv, suosjećajan, otvoren prema drugome, da ljubi. Ne smijemo se bojati dobrote i nježnosti.

Danas zajedno s blagdanom svetog Josipa, slavimo početak službe novog rimskog biskupa, Petrova nasljednika, koja uključuje i stanovitu vlast. Nema sumnje da je Isus Krist dao Petru vlast, ali o kojoj je vlasti riječ? Na tri Isusova pitanja Petru o ljubavi, slijede tri poziva: pasi jaganjce moje, pasi ovce moje. Nikada ne zaboravimo da je prava vlast služenje i da i Papa u vršenju svoje vlasti mora na sve potpuniji način ulaziti u onu službu koja ima svoj svijetli vrhunac na križu. Mora se nadahnjivati poniznim, konkretnim i vjernim služenjem svetoga Josipa i poput njega širiti ruke da čuva cio Božji narod i obuhvati s ljubavlju i nježnošću čitav ljudski rod, osobito najsiromašnije, najslabije, najmanje, one koje Matej nabraja na posljednjem sudu o ljubavi: gladnoga, stranca, gologa, bolesna, zatočena (usp. *Mt* 25, 31-46). Samo onaj koji služi s ljubavlju zna čuvati!

U drugom čitanju sveti Pavao govori o Abrahamu koji "u nadi protiv svake nade povjerova" (*Rim* 4, 18). Postojan u nadi, protiv svake nade! I danas kada su se nad svijetom nadvili tmurni oblaci, trebamo vidjeti svjetlo nade i mi sami davati nadu. Čuvati stvoreni svijet, svakog muškarca i ženu, s pogledom nježnosti i ljubavi, znači otvoriti obzor nade, znači omogućiti svjetlu da se probije kroz guste oblake, znači donositi toplinu nade. A za nas vjernike, za nas kršćane, poput Abrahama, poput svetog Josipa, nada koju nosimo ima Božji obzor koji nam je otvoren u Kristu i počiva na stijeni koja je Bog. Čuvati Isusa s Marijom, čuvati čitavi stvoreni svijet, čuvati svaku osobu, osobito najsiromašnije, čuvati nas same: to je služba koju je rimski biskup pozvan vršiti, ali na koju smo svi pozvani, da zvijezda nade zablista u svem sjaju: čuvajmo s ljubavlju sve što nam je Bog darovao!

Zazivam zagovor Djevice Marije, svetog Josipa, svetih Petra i Pavla, svetog Franje, da me Duh Sveti prati u mojoj službi, a od svih vas tražim da molite za mene! Amen.